

Projekt

z dnia 8 lutego 2021r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MIERZĘCICE**

z dnia 2021 r.

**w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty, o której
mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r.
o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach
handlowych**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 oraz art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) oraz art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.)

**Rada Gminy Mierzęcice
uchwala, co następuje:**

§ 1. Nie dochodzić należności z tytułu rekompensaty należnej Gminie Mierzęcice lub jej jednostkom organizacyjnym, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz. U. z 2020r. poz. 935 z późn. zm.), jeżeli kwota tej rekompensaty jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mierzęcice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Wysokość rekompensaty wynikająca z art. 10 ust. 1 pkt 1 wynosi 40 euro a jej równowartość ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Zdarzają się sytuacje, że równowartość należności z tytułu rekompensaty jest równa albo nawet większa od należności głównej. W takich przypadkach żądanie rekompensaty postrzegane jest jako działanie zbyt restrykcyjne.

Niedochodzenie należności, o których mowa w art. 59a ust. 1 ustawy o finansach publicznych jest inną kategorią czynności niż umorzenie, odroczenie terminów spłaty lub rozłożenie na raty należności o charakterze cywilnoprawnym, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.